

Jewish Political Thought IV

Don Itzhak Abrabanel's Anti-Politics

Don Yitzchak Abrabanel 1437 - 1508

The most prominent anti-political Jewish thinker, he presided over the finances of the kingdom of Portugal. After he was suspected of taking part in a conspiracy against the king he fled from Portugal to Spain in 1483 where he also quickly rose to senior rank in service of Ferdinand and Isabella. With the expulsion of the Jews from Spain in 1492, he found refuge in the Kingdom of Naples, later moving to the Republic of Venice. Under these latter two regimes, he distinguished himself in both the economic and political spheres.

Post Rambam's integration ((12thC) and the Ran co-existence models, (14th C) what happens to Jewish political thought?

R' Avraham Shalom, Spain 15th C: The perfection of the king issues from the perfection of religion. Yet from the perfection of the king, issues the perfection of the people.

Matisyahu, Refuge, Live At Stubbs, 2005

Yeah this song is also coming from
The psalms of King David and the Tehillim

You know at that time
We had a real understanding of a king, you know
For us, we don't know so much what's a kingdom or a king
We live in a world of fragmentation
Where the majority of the people don't appreciate or
Care about so much about the person that's
That's running things, you know
At that time, the king was the people
The king was the people
Meaning that all the people were a part of the king
The king loved the people with his whole heart
He would do anything for them
He was not just a politician, but he was a warrior, you know
A general on the front lines, He would die for his people
He was a singer, a writer, a poet, all of these different things, you know
A real person

Man's Natural Materialism – Abrabanel on early Bereishit

אברבנאל בראשית פרק יא

ויבקשו לשלוח יד ולשים כל מחשבותם למצא המלאכות בבנות עיר שהיא כוללת המלאכו' כלם ומגדל בתוך כדי להתחבר שם ולעשת עצמם מדיניים תחת היותם בני שדה בחשבם שהתכלית המיוחד להם היה הקבוץ המדינות להתמשך ביניהם השתוף והחבר' ושזו המעול' בתכליתו' האנושיות עם מה שימשך מזה מהם מהשמות והמנוי' והממשלות והכבודות הדמיוניות וחמדת אסיפת הקנינים והחמס והגזל ושפיכות דמים הנמשכים מה שלא היה דבר נמצא מזה בהיותם בשד' כל אחד בפני עצמו וכמאמר שלמה (קהלת ז') האלהים עשה את האדם ישר והמ' בקשו חשבונות רבים ולהיות כל זה מותר בלתי טבעי מונע ומעיק האדם מהשגת שלמותו האמתית הנפשיי' לכן נענשו האנשים החטאים האל' בנפשותם בשבלל השם לשונם והפיצם על פני כל הארץ כמו שגרש את אדם הראשון מג"ע וגרש את קין מארץ מושבו ואת בניו גרש מהעולם במי המבול כי היה פשעם שזה בששמו תכליתם האחרון בעץ הדעת ועזבו עץ החיים שהוא התכלית האמתית ולכן ענשם היה ראוי שיהי' ג"כ מתדמ'.

The first man sinned in that he was not satisfied with the natural things that God placed before him, but was attracted to things of the appetite. Because of his sin, he was driven out of Eden, filled with disgrace and the ground was cursed on his account...

The sins of the generation of the tower of Babel were like the sin of Adam and his sons, since, having enough for natural existence given by God, they were free of any need for art and labor... They sought and put all their thoughts to finding the arts by which a town might be built, having a tower in its midst, in order to come together and make themselves political. For they thought that their end should be political association... and that this was the highest of human ends, together with the things that follow from it: fame, office, rulership, imaginary honours, and the violence, robbery and bloodshed that follow – none of which was to be found while they were in the fields...

All of this unnecessary desire hinders and frustrates man in attaining the true perfection of his soul.

Understanding Yitro's Advice

אברבנאל שמות פרק יח - Abrabanel to Shemot 18

וענינו שבעיר רבתי עם שרתי במדינות יש דברים שאין ראוי שיעשו אותם כי אם בהתקבץ אלף איש מהמונים על זה. ויש דברים שיעשו אותם מהסכמת ועצת מאה איש יועצים ממונים עליהם ויש דברים שנעשים בהסכמת ועצת חמשים או ארבעים אנשים ממונים בהם. ויש דברים שהמונים עליה' הם עשרה בלבד על פיהם יהיה כל ריב וכל נגע. ואתה תדע שכל מיני אופני היועצים האלה אשר זכרתי לך פה הנה הנם היום הזה בעיר הגדולה ויניצי"א כי יש ביניהם העצה הגדולה שהיא יותר מאלף איש ויש עצה אחרת נקראת פרגח"י שהיא ממאתים איש בלבד. ויש עצה אחרת מארבעים אנשים אחרים נקראת קוורנטיא"ה ויש עצה אחרת מעשרה אנשים בלבד נקראת קושיג"ו די די"ן.

ואין ספק אצלי שעל זה נאמר כאן שרי אלפים ושרי מאות שרי חמשים ושרי עשרות רוצה לומר שרי אלפים שיהיו אלף איש שרים נכנסים בעצה ההיא ושרי מאות נכנסים בעצה אחרת ושרי חמשים בעצה אחרת ושרי עשרות בעצה אחרת וזה בכל שבט ושבט כי לא היה המספר הזה מיוחד לנשפטים אלא לשופטים ולמנהיגים שכפי איכות הדברים המתעצמים היו היועצים ממונים להנהגתם

וממה שביארתי תראה שמשה רבינו שנה במה שעשה שנים רבים מעצת יתרו חותנו. הא' שהוא יעצו שמשה מעצמו ימנה השרים לרצונו ולבחירתו, ומשה לא עשה כן אבל אמר לעם הבו לכם אנשים חכמים ונבונים וגומ'. השני הב' שיתרו יעצו שימנה אנשים יראי אלהים אנשי אמת שונאי בצע בחשבו שישפטו באומר וסברא ולכן לא זכר חכמים

Republican Democracy – The Least Worst System?

Abrabanel, Commentary to Shmuel 1, Ch.8

Look around and observe the countries ruled by kings, notice their idolatry and abominations. Each king does exactly as he sees fit, and the earth is full of violence on their account. And who can tell him what to do? While at present we see the cities of Venice, Florence, Genoa, Siena and Bologna, along with other cities, that are not ruled by kings, but rather by a leadership of people who are chosen for a fixed term. In those honest countries there is nothing crooked or perverse. Why shouldn't any government be temporary, from year to year, more or less? When the turn of other officers came, they would take their place and examine whether their predecessors had betrayed their trust... And why shouldn't their prerogatives be limited and ordered according to law? It is more likely that an individual ruler will sin and transgress, whether through stupidity, desire or anger, than that many people will transgress when they are jointly appointed rulers. For if one of these should transgress, the others will protest. Since they are destined to give an account of their behaviour, they will be fearful of other people... Even if the king were wholly righteous, a government of many wholly righteous people would be preferable.

Maharal of Prague, 1526-1609, Be'er HaGola

Every religion on earth, by the very fact that it involves accepting the edict of the King of Kings, is inherently at odds with a flesh and blood monarch for if a flesh and blood king decrees something against the religion, his command is not honoured, in deference to that of the King of kings. The result is the nullification of the human king's royal decree... the observance of religion, which is the decree of the Supreme King, removes human beings from the jurisdiction of flesh and blood kings.

Seforno, Italy, 1480-1550, Commentary to Devarim Ch.17

אשימה עלי מלך ככל הגויים. שתהיה המלכות לו ולזרעו לא כענין השופטים שהיה השופט מולך הוא בלבד אבל לא זרעו אחריו. ועל מנוי שופט למלך בזה האופן נצטוו בביאתם לארץ כאמרו ולא תהיה עדת ה' כצאן אשר אין

להם רועה) במדבר כז, יז). אמנם שיהיה כמלכי הגויים מחזיק במלכות הוא זרעו נמאס אצל הא-ל יתברך . אבל צוה שכאשר יקשו ערפם להעמיד להם מלך בזה האופן, לא יבחרו אלא אדם כשר שיבחר בו ה' (פסו טו), ולא יעביר ישראל על דת, ושלא יהיה איש נכרי (שם), אף על פי שיהיה אדם כשר, ואף על פי שיהיה גבור ואיש מלחמה.

וכאשר חטאו בשאלת המלך שימלוך הוא זרעו ככל הגוים (שמואל א ח, ה), היה העונש עליהם בתקלות הקורות-
להמון בשביל המלך כאמרו וצעתם ביום ההוא מפני מלכם אשר בחרתם לכם, ולא יענה ה' אתכם ביום ההוא
(שם שם פסוק יח), וכאמרו אתן לך מלך באפי, ואקח בעברתי (הושע יג, יא). והיה הרשות במנוי המלך כמו שהיה
הרשות ביפת תואר, אשר רמז שסופו לשנאתה ולהוליד ממנה בן סורר ומורה, כמו שקרא לדוד בדבר אבשלום:

I will set a king over me, like all the nations around me (Devarim 17:14). With the intent that the monarchy should be his descendants prerogative as well as his own, unlike the case of the judges who ruled on an individual basis only, without passing their sovereignty on to their descendants. The people of Israel were commanded to appoint themselves a judge as king in this fashion upon their entry into the land, as it is written, That the congregation of the Lord be not as sheep without a shepherd (Bamidbar 27:17). Yet for the king to be a hereditary monarch after the manner of the gentile nations was abhorrent to the Lord; nevertheless he decreed that when the time came and they stiffened their necks to establish this type of king, they should choose only that individual designated by God, one who would not lead the people of Israel to sin against their religion, and who was not a gentile, however honourable or great a warrior.

Once Israel had transgressed by seeking such a monarch like all the gentile nations, they incurred all of the hazards accruing to a people from a king in punishment, as it is written, You shall cry out in that day because of your king who you have chosen, and the Lord will not answer you on that day (Shmuel 8:18)...

Permission was extended to appoint a king in the same way that it was extended to take capture a beautiful woman in wartime, who is implicitly destined to be despised by her husband and to bear him a rebellious son as happened to David in the case of Avshalom.

Rav Raphael Berdugo, Morocco 18th C, *Still Waters*

According to Abrabanel: Even if Shlomo praised the institution of kingship – he spoke on his own behalf (commentary to Shmuel I, Ch.8:4-6)... Never have we heard such anti-Biblical statements from any sage. Even the sages of the Talmud said no such thing. All the words of Shlomo were said with *ru'ach hakodesh*, therefore whoever takes exception to them, takes exception to God himself.